

- 4) Právo Společenství nebrání tomu, aby vnitrostátní soud vycházel z domněnky, týkající se prohlášení celních orgánů, že částka dovozního nebo vývozního cla byla „zaúčtována“ ve smyslu článku 217 celního kodexu před jejím sdělením dlužníkovi, za předpokladu, že bude dodržena zásada efektivity a zásada rovnocennosti.
- 5) Článek 221 odst. 1 nařízení č. 2913/92 musí být vykládán v tom smyslu, že před sdělením částky cla, které má být vybráno, musí celní orgány dotyčného členského státu provést zaúčtování této částky a nebyla-li částka řádně zaúčtována v souladu s čl. 217 odst. 1 nařízení č. 2913/92, nemůže být těmito orgány vybrána; tyto si zachovávají možnost provést nové sdělení této částky, dodrží-li podmínky upravené v čl. 221 odst. 1 nařízení č. 2913/92 a ustanovení o promlčení platná k datu vzniku celního dluhu.
- 6) Pokud částka dovozního nebo vývozního cla zůstává „dlužná ze zákona“ ve smyslu prvního pododstavce čl. 236 odst. 1 nařízení č. 2913/92, i když byla sdělena dlužníkovi, aniž by předtím byla zaúčtována v souladu s čl. 221 odst. 1 tohoto nařízení, nic to nemění na tom, že pokud již takové sdělení není možné z důvodu, že uplynula lhůta stanovená v čl. 221 odst. 3 uvedeného celního kodexu, musí být tato částka dlužníkovi členským státem, který ji vybral, v zásadě vrácena.

(¹) Úř. věst. C 247, 27.9.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. ledna 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Mons — Belgique — Société de Gestion Industrielle (SGI) v. Belgický stát

(Věc C-311/08) (¹)

(„Svoboda usazování — Volný pohyb kapitálu — Přímé daně — Právní předpisy v oblasti daně z příjmu — Určení zdanitelného příjmu společností — Společnosti nacházející se ve vztahu závislosti — Zvláštní nebo bezúplatná výhoda poskytnutá společností-rezidentem společnosti usazené v jiném členském státě — Připočtení částky dotčené výhody k vlastnímu zisku společnosti-rezidenta, která tuto výhodu poskytla — Vyvážené rozdělení zdaňovací pravomoci mezi členskými státy — Boj proti daňovým únikům — Předcházení zneužívajícím praktikám — Proporcionalita“)

(2010/C 63/11)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Mons

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Société de Gestion Industrielle (SGI)

Žalovaný: Belgický stát

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal de première instance de Mons — Výklad čl. 12, 43, 48 a 56 ES — Přípustnost vnitrostátní právní úpravy, která stanovuje zdanění zvláštní nebo bezúplatné výhody u společnosti-rezidenta, kterou tato společnost poskytla společnosti usazené v jiném členském státě, k níž existují vztahy závislosti, ale nestanovuje takové zdanění, pokud je tatáž výhoda poskytnuta společnosti-rezidentu

Výrok

Článek 43 ES ve spojení s článkem 48 ES musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nebrání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená v původním řízení, podle níž je zvláštní nebo bezúplatná výhoda zdaněna u společnosti-rezidenta, byla-li tato výhoda poskytnuta společnosti usazené v jiném členském státě, k níž je tato první společnost přímo či nepřímo ve vztahu závislosti, zatímco společnost-rezident nemůže být z takové výhody zdaněna, byla-li tato výhoda poskytnuta jiné společnosti-rezidentovi, k níž je tato první společnost ve vztahu závislosti. Předkládajícímu soudu nicméně přísluší ověřit, že taková právní úprava, jako je úprava dotčená v původním řízení, nepřekračuje meze toho, co je k dosažení cílů společně sledovaných touto právní úpravou nezbytné.

(¹) Úř. věst. C 260, 11.10.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. ledna 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-333/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb zboží — Články 28 ES a 30 ES — Množstevní omezení dovozu — Opatření s rovnocenným účinkem — Režim předchozího povolení — Pomocné látky a potraviny, k jejichž výrobě byly použity pomocné látky pocházející z jiných členských států, kde jsou legálně vyráběny nebo uváděny na trh — Postup umožňující hospodářským subjektům dosáhnout toho, aby takové látky byly zapsány na kladný seznam — Klauzule o vzájemném uznávání — Vnitrostátní právní rámec, který vytváří situaci právní nejistoty pro hospodářské subjekty“)

(2010/C 63/12)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: B. Stromsky, zmocněnec)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a R. Loosli-Surrans, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 28 ES — Režim předchozího povolení pro pomocné látky a potraviny, k jejichž výrobě byly použity pomocné látky pocházející z jiných členských států, kde jsou legálně vyráběny nebo uváděny na trh — Nedostatek odůvodnění a porušení zásady proporcionality

Výrok

1) Francouzská republika tím, že zavedla pro pomocné látky a potraviny, k jejichž výrobě byly použity pomocné látky pocházející z jiných členských států, kde jsou legálně vyráběny nebo uváděny na trh, režim předchozího povolení, který porušuje zásadu proporcionality, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 28 ES.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 285, 8.11.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. ledna 2010 — Evropská komise v. Česká republika

(Věc C-343/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/41/ES — Činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohled nad nimi — Neúplné provedení ve stanovené lhůtě — Neexistence institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění usazených na území státu — Pravomoc členských států uspořádat své vnitrostátní důchodové systémy“)

(2010/C 63/13)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: M. Šimerdová a N. Yerrell, zmocněnkyně)

Žalovaná: Česká republika (zástupce: M. Smolek, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí veškerých předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi ve stanovené lhůtě (Úř. věst. L 235, s. 10; Zvl. vyd. 05/04, s. 350).

Výrok

1) Česká republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 8, 9, 13, články 15 až 18 a čl. 20 odst. 2 až 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 22 odst. 1 této směrnice.

2) Ve zbývající části se žaloba odmítá.

3) České republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 272, 25.10.2008.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. ledna 2010 — Internationaler Hilfsfonds eV v. Evropská komise

(Věc C-362/08 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům orgánů — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Žaloba na neplatnost — Pojem „napadnutelný akt“ ve smyslu článku 230 ES“)

(2010/C 63/14)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Internationaler Hilfsfonds eV (zástupci: H. Kaltenecker a R. Karpenstein, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: P. Costa de Oliveira, S. Fries a T. Scharf, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 5. června 2008, Internationaler Hilfsfonds v. Komise (T-141/05), kterým Soud odmítl jako nepřijatelnou žalobu, jejímž předmětem byl návrh na zrušení údajného rozhodnutí, které obsahuje dopis Komise ze dne 14. února 2005 odepírající navrhovatelce přístup k některým dokumentům ve spise týkajícím se smlouvy LIEN 97-2011 o spolufinancování programu lékařské pomoci organizovaného v Kazachstánu — Nepřípustnost žaloby na neplatnost podané proti aktu, který pouze potvrzuje předchozí rozhodnutí, které nebylo napadeno ve lhůtě — Nesprávná kvalifikace napadeného aktu — Nepřípustnost žaloby na neplatnost aktu představujícímu původní odpověď ve smyslu čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1049/2001 — Nesprávný výklad čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1049/2001